

РЕШЕНИЕ

№ 1508

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **8156** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището в България (ЗУБ). Образувано е по изпратена по компетентност, на основание чл. 135, ал. 2 вр. ал. 1 от АПК, с Определение № 6822 от 01.08.2025 г. по административно дело № 1459/2025 г. по описа на Административен съд – Хасково, жалба на И. А. А., гражданка на С. арабска република, [дата на раждане] в [населено място], област Д. Ал 3., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 66Х от 09.07.2025 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата ѝ молба вх. № КП-01-5263 от 24.06.2025 г. поради липса на нови обстоятелства от съществено значение за личната ѝ бежанска история.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че е постановено в противоречие с материално правни разпоредби, а и в нарушение на изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК – при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените факти от съществено значение за личното положение на кандидата за закрила. Оспорва се изводът на административния орган за липса на заявени от жалбоподателката обстоятелства за наличие на реална опасност при връщането ѝ в държавата по произход лично спрямо нея да бъде проявено нечовешко или унижително отношение, или дори да бъде подложена на изтезания. Поставен е акцент върху актуалното състояние на сигурността в С. – продължаваща гражданска война с ежедневни въоръжени стълкновения и липса на елементарни условия на живот – вода и електричество. Цитирано е становище на специалния пратеник на ООН за С., според което държавите членки не следва да бързат с репатрирането на сирийски

бежанци и позиция на ВКБООН, според която не са изпълнени условията за безопасно, доброволно и достойно завръщане в С.. С тези съображения е мотивирано искане за отмяна на решението на интервюиращия орган и връщане на преписката със задължителни указания за разглеждане на последващата молба за закрила в производство по общия ред.

Жалбоподателката не участва в проведеното съдебно заседание. В писмена молба от 03.12.2025 г. (л. 17) е заявила, че не разполага с валидно издадена регистрационна карта, защото след изтичане срока на валидност на предходно издадената ѝ на 28.05.2025 г. ѝ е била иззета в РПЦ – Х. и не ѝ е издадена нова. Потвърдила е посочения в жалбата адрес за призоваване в [населено място], на който са ѝ връчени призовки и съобщения.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет не участва лично в съдебното заседание. В представен писмен отговор на жалбата от процесуалния му представител – старши юрисконсулт Л. Г. (л. 24 – л. 26) са изложени съображения за неоснователност и недоказаност. Сочи се, че постановеното решение от интервюиращия орган на ДАБ – МС е постановено при спазване на административно производствените правила и изискванията на Закона за убежището и бежанците. Поставен е акцент върху липсата на посочени нови обстоятелства, а и на доказателства за настъпили такива в периода след постановяване на решението по първоначално подадената молба за закрила и последващата молба. Обърнато е внимание, че твърденията за назначеното ново правителство и затрудненото икономическо и социално положение, не са основания за предоставяне на международна закрила, по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Позовава се на информацията в представената актуална справка за обществено политическото и икономическо положение в държавата по произход към м. ноември 2025 г.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град въз основа на приложените към делото доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

С Решение № 1693 от 14.02.2025 г. на председателя на ДАБ – МС (л. 79 – л. 83 от адм. дело 1459/2025 г.) по молба за закрила, депозирана чрез Дирекция «Миграция» при Министерство на вътрешните работи, заведена с УРИ № 105400-3065 от 21.08.2024 г. по описа на СДВНЧ – С., подадена от И. А. А. А. [дата на раждане] в [населено място], област Д. Ал зор, С., гражданка на С. ѝ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано по съдебен ред и е оставено в сила, с влязло в сила на 26.04.2025 г. съдебно решение № 3377 от 07.04.2025 г. по административно дело 541/2025 г. по описа на Административен съд – Хасково (л. 48 – л. 56 и л. 64 – л. 70 от адм. Дело 1459/2025 г.), което не е обжалвано.

На 24.06.2025 г. с вх. № УП – 34256 (л. 41 – л. 42 от адм. дело 1459/2025 г.) е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила, която е обоснована с незааявени от кандидата за закрила съществени за бежанската история факти, включително свързани с международната обстановка. Сочи се, че в проведеното интервю молителката не е посочила, че за съпруга ѝ има издадена заповед за задържане и съществува реална опасност за здравето и живота му, ако бъде върнат в държавата си по произход. Поставен е акцент на ескалиралото напрежение между И. и И., което се отразява пряко на обстановката на сигурност в С. и особено в района, в който е живяла жалбоподателката до напускането на държавата си по произход. Твърди се наличие и на здравословни проблеми, които предпоставят нова преценка на основанията за предоставяне на хуманитарен статут. Към молбата са представени медицински документи с превод на български език – Информация от 05.03.2024 г. от Частна болница Б., в която е отразено, че на 04.04.2024 г. пациентката И. А. е постъпила в родилното отделение на болницата и е родила

20-седмичен мъртъв плод (л. 20 – л. 21 от адм. дело 1459/2025 г.), Доклад за резултати от медицински лабораторни изследвания от 13.03.2024 г. проведени в частна Болница Б. (л. 22 – л. 24 от адм. дело 1459/2025 г.), фактура от 08.03.2024 г. за проведена интервенция в Болница Б. (л. 25 – л. 26 от адм. дело 1459/2025 г.), Доклад за Епикриза, издаден от Болница Б., в който е отразено, че пациентката е изписана на 12.03.2024 г. (л. 21 – л. 34 от адм. д. 1459/2025 г.).

Към преписката е приложена актуална към 01.07.2025 г. Справка за обществено политическата обстановка в С., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет вх. № МД-02-367 от 01.07.2025 г. (л. 15 – л. 18 от адм. д. 1459/2025 г.).

С обжалваното Решение № 66Х от 09.07.2025 г. (л. 9 – л. 12 и л. 7 – л. 11 от адм. д. 1459/2025 г.), позовавайки се на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според която производство за предоставяне на закрила не се образува когато чужденец е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, административният орган е приел, че последващата молба на сирийската гражданка И. А. А. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Позовал се е на липсата на представени писмени доказателства в подкрепа на твърденията на кандидата за закрила за несподелени проблеми при проведеното интервю - действия на лично преследване спрямо нея и съпруга ѝ в държавата по произход, които правят невъзможно връщането им, опасността за живота и здравето на съпруга ѝ, за когото имало издадена заповед за задържане. Посочено е, че представените медицински документи, издадени в Република Т. не установяват новонастъпили обстоятелства от значение за бежанската история на кандидата, доколкото касаят период (м. март – м. април 2024 г.) преди влизане на територията на Република България и подаване на първата молба за закрила – 21.08.2024 г.

Обсъдени са относимите към бежанската история на жалбоподателката факти и обстоятелства, заявени при проведеното интервю в производството по първоначално подадената молба за закрила – водените военни действия в района на Д. Ал 3. между редовната сирийска армия и американската армия, честите престрелки, трудния живот заради неблагоприятното икономическо положение на страната – липсата на електричество, а и на вода. Като причина за напускане на държавата по произход жалбоподателката е посочила разрушаването на къщата им година по-рано, въпреки че е отрекла да има пострадал от членовете на семейството ѝ, както и желанието да живеят мирно и спокойно. И. А. е заявила, че не е била арестувана и осъждана в С., не е политически ангажирана, а и не е имала проблеми на етническа и религиозна основа.

Анализирана е и информацията в приложената към преписката актуална справка за обществено политическата ситуация в държавата по произход (л. 15 – л. 16 от адм. дело 1459/2025 г.) и е направен извод, че са налице реалистични очаквания за затихване на конфликтите. Наблюдава се съществена положителна промяна в политическата и икономическата ситуация в страната, включително и по отношение обстановката на сигурност. Отчетен е същественият принос на международните организации, които работят на територията на С. и предлагат услуги на закрила и подкрепа на вътрешно разселени лица, търсещи убежище, завърнали се лица в приемащи общности. Направен е извод, че към момента в страната няма данни за наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на такова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия.

Липсата на посочени нови факти и не представянето на нови доказателства, относими към основанията, визирани в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, са дали основание на административния орган да направи извод, че подадената последваща молба има за цел узаконяване на нелегалния престой на

чуждия гражданин на територията на страната и забавяне изпълнението на наложените принудителни административни мерки. Решението е връчено на жалбоподателката на 17.07.2025 г. в присъствие на преводач.

Страните не спорят по така описаните релевантни за правния спор факти, които дават основание за следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт в предвидения 7-дневен преклузивен срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от адресата на обжалваното решение, с което се засягат лични права и законни интереси на чуждия гражданин.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното Решение е издадено от компетентен административен орган – младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], определен със Заповед № РД05-286 от 13.04.2022 г. на председателя на ДАБ – МС за интервюиращ орган, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ (л. 19 от адм. дело 1459/2025 г.), в съответствие с предоставените му правомощия, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ЗУБ. Отговаря на изискванията за форма и съдържание, и е постановено в срока по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Разпоредбите на чл. 76а и чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ лимитират правомощията на административния орган при проверката за допустимост на последваща молба за закрила до съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ – наличие на „нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход.“ на молителя. Ограничени са възможностите за събиране на информация – анализират се единствено представените писмени документи към молбата, без да се провежда интервю с чужденеца.

Преценката дали посочените основания в молбата за закрила представляват „нови обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изисква от интервюиращия орган да бъдат съпоставени обстоятелствата, с които е била обоснована предходната молба за закрила. В този аспект, мотивите на оспореното решение се позовават и на резултата от проведеното административно и съдебно производство по първоначално подадената молба за закрила приключило с влязлото в сила на 26.04.2025 г. Решение № 3377/07.04.2025 г. по адм. дело № 541/2025 г. по описа на Административен съд - Хасково, с което е оставено в сила решение № 1693/14.02.2025 г. на председателя на ДАБ – МС за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката И. А. А..

Съгласно разпоредбата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС последваща молба за закрила е недопустима „когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови документи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС“. Според тълкуването, дадено с решения на СЕС по дело C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17 целта на изброяването в чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС е да смекчи задължението на компетентната държава-членка при разглеждане на последваща молба за закрила и да определи случаите, при които такава молба се счита за недопустима.

Приложените медицински документи към настоящата втора по ред молба за закрила, депозирана от жалбоподателката И. А. А. обосновано и законосъобразно са преценени от административния орган като несъдържащи „нови обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото касаят период от около 5 месеца преди да влезе на територията на Република България и не съдържат информация от значение за предоставяне на закрила по реда на ЗУБ – данни за застрашаване на живота ѝ или свободата, на основание раса, религия, националност, политическо мнение, включително и прояви на други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

В § 44 и § 45 на Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. по дело С-021/19 по преюдициално запитване, отправено от Районен съд Хага, е прието, че „...всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи, съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент...“. СЕС е посочил, че „...съответната държава членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена.“

В настоящия казус, не са налице такива „нови елементи и факти“, както правилно е посочено в мотивите на оспореното решение. В последващата молба жалбоподателката се е позовал на настъпилите промени в политическата обстановка в страната след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024 г., включително и в средата на сигурност, като е изразила опасения от реален риск за живота и здравето си, с оглед данните за въоръжените сблъсъци на територията на страната и броя на цивилните жертви.

В този аспект, законосъобразно интервюиращият орган е анализирал данните от приложената към преписката актуална справка за политическата и икономическата обстановка в С., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС – вх. № МД-02-367 от 01.07.2025 г., сравнявайки ги с информацията, ползвана при постановяване на Решение № 1693/14.02.2025 г. на председателя на ДАБ – МС, отразена в справка вх. № МД-02-60 от 29.01.2025г.

Изводът за настъпили положителни промени с траен и устойчив характер и значително подобряване на цялостната ситуация в страната по произход във всички области на обществено политическия, социалния и икономически живот, включително и в средата на сигурност, които не предпоставят релевантни факти за допускане до разглеждане на последващата молба на И. А. А. е обоснован и законосъобразен, и съответства и на представената в настоящото производство актуална справка към 18.11.2025 г. (л. 27 – л. 34).

В справката е посочено, че на 03.09.2025 г. сирийското Министерство на правосъдието е обявило, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване наложени на сирийски граждани, които се смятат за издадени преди около 14 години заради предимно политически изявления срещу бившето управление на Б. А.. Отражено е, че обработката на данни продължава и пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а единствено ще бъдат информирани за текущия си правен статус. Предвидено е единствено изключение – наличие на активно съдебно производство, заведено от прокуратурата. Отражено е, че за първи път от 14 години С. е започнала да изнася легално суров петрол, а на 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално е отменило всички санкционни норми от Кодекса на федералните разпоредби, което е дало основание да се възобнови международната търговия. На 05 септември 2025 г. е създаден С. фонд за развитие, който се финансира основно от дарения от частния сектор и от сирийски граждани и има за цел – да подкрепя възстановяването на работни места в най – засегнатите региони от конфликта – И., А., Д. ал 3., Х. и Провинция Д.. Цитирана е позиция на ВКБООН, в която е изразена подкрепа за завръщането на сирийските бежанци в районите им на произход, както и данни за предоставена транспортна и логистична подкрепа на завръщащи се сирийски

бежанци – от началото на 2025 г. над 24 500 завърнали се са получили подкрепа на ключови гранични пунктове с Т. и Л.. За да отговори на належащите им потребности ВКБООН продължава да разпределя финансова помощ на връщащите се, както и за последващата им реинтеграция. Повече от 2 170 семейства получават парична помощ за подкрепа на дейности, генериращи доходи. Посочени са и основните причини за продължаващия активен процес на връщане на сирийски бежанци в родината им – политическата промяна, подобрената среда на сигурност, възможност да се съберат със семействата си. Отчетено е, че по-голямата част от завръщащите се се насочват към областите н С. С. – А., И., Д., Х..

По отношение на обстановката в Д. Ал 3. е отразено, че към края на м. май 2025 г. северните и североизточните райони на провинцията, които граничат с Р. на запад и Х. на север и североизток са под контрола на С. демократични сили, районът около река Е., преминаващ през средата на провинция Д. Ал 3. – от западната граница с Р. до югоизточната граница с И. се контролира от преходното правителство. Въпреки това в три малки района в източната част има запазено присъствие на сили на Б. А.. Посочено е и че ръководителят на Службата за статистика и планиране в Изпълнителния съвет на региона Д. Ал 3. потвърждава ангажимента на Съвета за изпълнение на всички проекти, предвидени в бюджета, насочени към подобряване на живота на жителите от провинцията чрез предоставяне на основни услуги, укрепване на общественото здраве и подкрепа на икономическото развитие.

В контекста на тази информация, отразените данни в последващата молба за продължаващи сражения в отделни области на територията на страната, не дават основание за различен от направения извод в мотивите на оспореното решение за устойчиви промени в положителна посока и липса на релевиращи нови факти и обстоятелства от кандидата за закрила, относими към визираните в чл. 8, ал. 1 и ал. 4 и в чл. 9 от ЗУБ.

Данните в представената актуална справка за положението в страната по произход обуславят категоричен извод за липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт на територията на цялата страна, който да е достигнал такова ниво, че да поражда сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на жалбоподателя ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му. Въпреки отчетената несигурност в отделни райони, сочените прояви на въоръжени сблъсъци правилно са оценени като инцидентни и на сравнително незначителна част от територията на страната и не отговарящи на критерия за безогледно насилие, което би създавало сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си в държавата по произход жалбоподателката може да бъде изправена пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут, по смисъла на чл. 9 от ЗУБ.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ интервюиращият орган е анализирал данните в представените медицински документи към последващата молба, преценявайки ги в контекста на заявените причини за напускане на държавата по произход при първоначално проведеното интервю и актуалната информация за обществено политическото и икономическо положение, а и средата на сигурност в С., като е формирал обоснован и съответен на изискванията на закона извод, че част от твърдените като нови обстоятелства, свързани със здравословното състояние на жалбоподателката И. А. А. нямат отношение към личното ѝ положение на кандидат за закрила, а промяната в актуалната политическа обстановка в държавата по произход е позитивна и не предполага разглеждане на молбата в ново производство за предоставяне на международна закрила.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена, поради което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо

отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. А., гражданка на С. арабска република, [дата на раждане] в [населено място], област Д. Ал З., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 66Х от 09.07.2025 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата ѝ молба вх. № КП-01-5263 от 24.06.2025 г. поради липса на нови обстоятелства от съществено значение за личната ѝ бежанска история.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: